

Sludināšanas mērķis

Jūdas ķēniņa Jojakīma, Josijas dēla, valdīšanas sākumā šāds Tā Kunga vārds nāca pār Jeremiju: "Tā saka Tas Kungs: nostājies Tā Kunga nama pagalmā un pasludini tiem, kas sanākuši no visām Jūdas pilsētām Dievu pielūgt Viņa namā, visus tos vārdus, ko Es tev uzdevu tiem sludināt, un nenoklusē neviena vārda!

Varbūt viņi uzklausīs tos un atgriezīsies ikviens no sava ļaunā ceļa. Tad varbūt arī Man kļūtu žēl Mana nodoma tiem sūtīt nelaimi viņu ļauno darbu dēļ.

Jeremijas 26:1-3

Sludināšanas mērķis nav, lai kādu nosodītu, bet lai to atgrieztu pie Dieva. Katrs cilvēks, kas nav Jēzū Kristū, ir ceļā uz mūžīgo pazušanu. Mūsu uzdevums ir sludināt Evaņģēliju ar ticību un cerību, ka tie, kas pazuduši, atradīs ceļu, nožēlos savus grēkus un iemantos mūžīgo dzīvību Dieva Valstībā- debesīs.

Tāds vienmēr ir bijis sludināšanas mērķis. Cilvēka dabīgā grēcīgā tendence nav Dievam paklausīt, bet sacelties pret Viņu.

Caur grēku mēs jau piedzimstam, atdalīti un atšķirti no Dieva. Salīdzināšanās ar Viņu mums ir nepieciešama.

Šī salīdzināšanās ar Dievu var notikt tikai caur Jēzu Kristu. Tas ir iemesls, kāpēc mēs sludinām Kristu un Kristu vien.

Iepriekš esam pārdomājuši patiesību, ka cilvēces lielākā problēma ir Dievbijības trūkums. Cilvēki neņem nopietni vērā Dieva Vārdu, neņem nopietni tiesas dienu, neņem nopietni elli.

Vienu mirkli padomāsim: ja jau nav mūžīgais sods par grēkiem, kādēļ tad Kristus vispār nāca pasaulē, dzīvoja cilvēka miesā, cieta, izlēja Savas svētās asinis, mira pie krusta, un beidzot -trešajā dienā augšām cēlās?

Ja jau nav elle, ja augšā aiz zvaigznēm viss kaut kā pats no sevis izlīdzināsies, tad velti Kristus ir cietis un miris. Viņš šādā izpratnē tad ir bijis nepatiess. Taču patiesība vēstī, ka Kristus nav velti cietis un miris, jo elle ir īsta, grēka alga ir nāve, un vienīgais Glābējs ir Kristus! Tikai Viņa svētās asinis vien var izglābt mūs no galīgas pazušanas.

Apustuļa darbos 4:12 lasām: "***Nav pestīšanas nevienā citā; jo nav neviens cits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana.***"

Šī vēsts nekad nav bijusi un laikam arī nekad nebūs populāra. Dieva Vēsts nekad nav saņēmusi lielu piekrišanu. Praviētis Jeremija ir labs piemērs. Pārdomu tekstā mēs lasām par Dieva uzdevumu, kuru Viņš deva Jeremijam. Dievs liek viņam sludināt visu, ko Viņš Jeremijam sacījis. Ja palasām mazliet tālāk, tad atklājas, kas tie, kas šo vēsti dzirdēja, gribēja Jeremiju nonāvēt!

Pārlasot Apustuļu darbus Jaunajā Derībā, tie liecina, ka gandrīz visi Jēzus mācekļi mira mocekļu nāvē. Visur, kur vien apustulis Pāvils sludināja, tauta sacēlās pret viņu. Bet bija arī tādi, kas pieņēma Kristus Vēsti un atgriezās pie Kristus.

Tāpēc to dvēseļu dēļ, kas pie Dieva atgriežas, ir vērts panest zaimus, sitienus un pat arī nāvi, ja tas no mums tiek prasīts. Jo Dievam katra dvēsele ir mīļa un dārga, par katru Kristus ir izlējis savas dārgās asinis.

***“Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību, jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta.”
(Jāņa ev.3:16-17)***

Dieva Vārds ir spēcīgs. Lasām Ebreju vēstulē (4:12-13):

“Jo Dieva vārds ir dzīvs un spēcīgs un asāks par katru abās pusēs griezīgu zobenu un spiežas dziļi iekšā, līdz kamēr pāršķir dvēseli un garu, locekļus un smadzenes, un ir domu un sirds prāta tiesnesis.

Un nav radījuma, kas Viņa priekšā apslēpts, bet viss ir atsegts un atklāts Viņa acīm: Viņam mēs dosim norēķinu.”

Tieši tāpēc, ka Dieva Vārds ir kā “abās pusēs griezīgs zobens”, un tieši tāpēc, ka “tas spiežas dziļi iekšā”, un tieši tāpēc, ka tas visu atsedz un atklāj, cilvēki to negrib ne dzirdēt, nedz arī pieņemt.

Tas ir iemesls, kāpēc Sātans vienmēr ir gribējis apklusināt praviešus un mācītājus, kuri sludina Dieva Vārdu. Tos, kurus Viņš nevar apklusināt, viņš mēģina piemānīt, lai sagroza Dieva Vārdu, to mīkstina un atšķaida, lai tas cilvēkiem būtu pa prātam un pieņemams. Jo Sātans negrib, lai cilvēki dzirdētu patiesību un pie Dieva atgrieztos.

Mūsu sludināšanas mērķis ir atgriezt cilvēkus pie Dieva. Tas ir iemesls, kāpēc mēs nedrīkstam grozīt un atšķaidīt Dieva Vārdu. Mums tas ir jāsludina un jādzīvo tā, lai mēs ar savu dzīvi atspoguļotu šo Dieva Vārda patiesību.

Mēs dzīvojam Dieva žēlastības laikmetā. Cik ilgi tas turpināsies, to zina tikai Pats Dievs. Vienā dienā, un tas var notikt pavisam drīz, durvis aizvērsies uz visiem laikiem, un tad būs jau par vēlu.

Apustulis Pāvils to saprata un rakstot atgādināja:

“Tādēļ, ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums; kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir tapis jauns.

Bet tas viss nāk no Dieva, kas mūs ir salīdzinājis ar Sevi caur Kristu un mums devis salīdzināšanas kalpošanu.

Jo Dievs bija Kristū un salīdzināja pasauli ar Sevi, tiem viņu grēkus nepielīdzinādams, un ir mūsu starpā licis salīdzināšanas vārdu.

Tā mēs nākam, Kristus sūtīti, un pamācām, it kā Dievs runātu caur mums. Mēs lūdzam Kristus Vārdā: ļaujieties salīdzināties ar Dievu!

To, kas grēka nepazīna, Viņš mūsu labā ir darījis par grēku, lai mēs Viņā kļūtu Dieva taisnība. (2.Kor.5:17-21)

Šajā tekstā saprotams, ka Pāvils skaidri uzsver salīdzināšanu. Tas nepieciešams katram cilvēkam. Apustulis Pāvils šajos vārdos uzsver, ka mums ir dots salīdzināšanas Vārds. Tas arī ir tas, ko mēs sludinām, tas ir mūsu uzdevums. Visam, ko mēs darām baznīcā, draudzē un savā dzīvē, vajadzētu būt ar vienu mērķi- lai pildītu Dieva doto uzdevumu, proti, -sludināt Jēzu Kristu.

Mūsu uzdevums nāk no paša Kristus:

“ Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes.

Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.”

Mūsu uzdevums ir no paša Pestītāja uzdots. Viņš mums ne tikai dod šo uzdevumu, bet arī sola mums Savu palīdzību, Savu spēku, kas mums ir caur Svēto Garu, kas mājō katra ticīga cilvēka sirdī, kas to šķīstījis no grēkiem.

Ja mēs uzticīgi turēsimies pie Viņa, pie Dieva Vārda un paklausīsim tikai Viņam vien,tad Dievs svētīs mūsu darbību, un cilvēki tiks pestīti.

Dievs man licis uz sirds izcelt un pasvītrot Jēzus teikto:” ...tā mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis...” - Visu! Ne daļu, ne šo un to, kas man patīk un kas man ir pa prātam. Ne tikai skaistās daļas, bet arī grūtās un kontroversālās daļas.

Mācīdami VISU, turēt VISU, ko Kristus pavēlējis. Mums ir jāsludina un jā māca Dieva Vārdu visā tā pilnībā!

Mūsu Baznīcas tēvs Mārtiņš Lutērs to saprata un neizvairījās no grūtiem tematiem.

Lutera mācības pamatā bija Bauslība un Evaņģēlijs. Lutere pareizi saprata, ka cilvēkam vispirms jādzird bauslību, lai saprastu savu grēcīgo stāvokli un tikai pēc tam Evaņģēliju, kas vēsta par Dieva mīlestību un piedošanu Kristū vien.

Ja cilvēks nesaprot, ka viņš pazudis bez izejas zem Dieva bauslības, tad viņš nesapratīs Evaņģēliju. Tad viņam Evaņģēlijs izklausīsies pēc nevajadzīgām muļķībām: es taču neesmu nekāds lielais grēcinieks...Vajag SAPRAST savu stāvokli, lai pieņemtu pestīšanu.

Šāda veida sludināšana šodien reti dzirdama no kancelēm.Daudz tiek pausts par mīlestību un vienotību. Cilvēki tiek mudināti uzlabot savu dzīvi.Taču mēs paši sevi nevaram "uzlabot". Mums jāpiedzimst no augšienes. Mūsu vecajam "es" jābūt nonāvētam pie krusta, un jāceļas augšā jaunam cilvēkam Kristū.

Sludināšanas mērķis ir atgriezt cilvēku pie Dieva.

Lūgšim, lai Dievs mums palīdz uzticīgi un patiesi sludināt dzīvo Dieva Vārdu. Lūgšim, lai Dievs dod mums drosmi, ticību un mīlestību būt patiesiem lieciniekiem, un vienmēr patiesību runāt mīlestībā.

Noslēgumā fragments no apustuļa Pāvila vēstules Timotejam:

„bet sludināšanas mērķis ir mīlestība, kas nāk no skaidras sirds un labas apziņas un neliekuļotas ticības.“ (1.Tim.1:5)

Āmen.